

Kereső Szó

A Rákosmenti Evangélikusok Értésítője

V. évfolyam 11. Szám

Erős vár a mi Istenünk!

A.D. 1999, december

A NOORMARKKU-I TESTVÉR EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KARÁCSONYI ÉS ÚJÉVI KÖSZÖNTŐJE:

"Vaeltakaa rakkaudessa..."

(Ef.5: 2)

Hyvää Joulua ja Onnellista
Uutta Vuotta

Noormarkun Seurakunta

"Walk in love..."

(Eph. 5: 2)

Merry Christmas and Happy
New Year

*Congregation of Noor-
markku*

"éljetez szeretetben.."

Ef. 5.2.

Áldott karácsonyt és boldog
újvesztendőt!

Noormarkkui Egyházközség

„EGY GYERMEK SZÜLETIK NEKÜNK, FIÚ ADATIK NEKÜNK....” (ÉZS 9,5)

Ézsaiás ezt a mondatot Krisztus előtt jó 700 évvel írta le. A zsidók nagy vágyát, reménységét fogalmazta meg benne. Ezt a reménységet a Messiásba, a Megváltóba vetett hit táplálta, az a hit, hogy eljön hozzájuk az, aki kivezeti őket a népek tengeréből és végérvényesen az Úr országának birtokosai lesznek. Egy nép tragédiája, hogy még ma is, évezredekkel a prófétai szavak után – várják ezt a Messiást, várják ennek a megígért gyermeknek a megszületését.

Tragédiájuk, mert nem ismerték fel, hogy akkor, ott Betlehemben valóban a Megváltó érkezett meg, hogy véghez vigye a világmindenség legnagyobb vállalkozását: az Isten ember lett, hogy itt a földön, személyesen adja át az Atya üzenetét: van számukra remény, van bűnből szabadulás, van igazi megváltás! Ennek az üzenet átadásának azon a napon volt a kezdete, amikor a prófétai szavak beteljesültek, és a Gyermeke megszületett. Megszületett a világ számára, megszületett az

embereknek, megszületett **nekünk**. Ez a „nekünk”, ez nagyon fontos. Azért, mert azt mondja, hogy van valaki, aki kizárólag csak a miénk akar lenni, aki mindenestől odaadta magát értünk, egészen az áldozatig...

Azt halljuk ebben az igében, hogy ez a gyermek, ez a fiú: **adatik** nekünk. Arról van itt szó, hogy Jézus nem csak „lett nekünk”, nem is úgy lett a miénk, hogy valamit kellett érte adni, nem is mi szereztük meg magunknak – hanem a Mindenható Isten végtelen kegyelméből, emberi ésszel felfoghatatlan szeretetéből adatott nekünk, mégpedig – és ezt mindig és ismét hangsúlyozni kell –, azért adatott, hogy megmentse a bűnös embert, hogy megváltást hozzon a számára. „Ingyen, kegyelemből” adta őt az Isten, „mert úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz öbenne, az el ne vesszen...”. Ennek a szeretetnek az is nyilvánvaló jele, hogy az Úr **gyermekként**, újszülöttként adta nekünk a Megváltót. A gyermek – és most a földi,

embergyerekről beszélek – mindig is az újrakezdet, és egyben a folyamatosságot is jelenti. Gyermekünkben jó, sikeres életünk folytatóját, vagy éppen elvetélt életünk megújítóját látjuk. A gyerek életünk reménysége, biztatása.

És akkor Jézus Krisztus még inkább, még különösebben az. Hiszen ő magával hozta az **ő** szövetséget, ami jelenti az Úr ígéreteinek beteljesítését, a Törvény beteljesítését, Isten tervének és akaratának folytonosságát. De Jézus magával hozta az **új** szövetséget is. Az újszövetség ő általa, ő benne kötött meg Isten és ember között. Végül még azt szeretném hangsúlyozni, hogy Jézus nemcsak ott, Betlehemben, a jászolban volt a Gyermek. Egész földi élete során jó és engedelmes

gyermek volt az Atyának. Akkor is, amikor tizenkét évesen azt mondta: „...*az én Atyám házában kell lennem.*” Akkor is, amikor Keresztelő Jánoshoz ment, hogy betöltse az Úr igazságát. Mindig jó gyermekként vallott az Atyáról. Jó és engedelmes gyermek volt a Gecsemáné kertben is, amikor el tudta fogadni Isten akaratát. És végül jó, engedelmes és bízó gyermekként tudta mondani a keresztfán: „*Atyám, a te kezébe teszem le az én lelkemet!*”

Amikor karácsony szent estéjén megállunk a fenyőfa előtt, ezt a Gyermeket kell látnunk!

A szép karácsonyi történet mögött, a kedves, mosolygó kiseded mögött lássuk meg az értünk halált elszenvedő Gyermeket, lássuk meg Jézust, a Krisztust!

Wiszkidenszky András

MIT KÍVÁNUNK MAGUNKNAK?

Az adventi idő a kívánságok. időszak, egyszerű és mélyebb értelemben egyaránt. Mit kívánjunk magunknak?

Egy német író (Jörg Zink) a "Több mint három kívánság" című könyvében ukrán parasztok kívánság céduláját idézi: "Isten küldjön a zsarnokoknak tetveket, a magányosoknak kutyákat, a gyermekeknek pillangókat, az asszonyoknak menyétet, a férfiaknak puskavégre való vad-disznókat, nekünk pedig mindnyájunknak egy sást, amely a szárnyain Őhöz viszik minket". A kívánság cédulán elgondolkodva ezt írja a szerző: nem tudom, vajon elég-e a zsarnokoknak tetveket kívánni, de a sást, igen a sást, azt kívánom neked. Mert az ukrán parasztok alighanem az Isten szeretetére gondoltak, amikor egy sasról beszéltek. Ha Isten velünk - mondja Pál apostol - ki lehet ellennünk? Ki választhat el minket az Isten szeretetétől?" A mi karácsony kívánságlistánk mögött mi bújjuk meg valójában? Érdemes lenne elgondolkoznunk ezen.

Németből fordította **Marschalkó Gyula**

DR. LUTHER MÁRTON ÍRTA A KARÁCSONYI GYERMEKRŐL

"Ez a Gyermek csupán egyet akar: betölteni a szívünket, Ha tehát a szív hitben kitárul, Jézus gyönyörűségnek találja. Aztán fölemelkedik a szív az Atyába, aki kegyelemből Fiát adta nekünk. Megmagyarázhatatlan és elképzelhetetlen, hogyan fér bele ekkor kincs parányi szívünkbe: Ahol Jézus megszáll, ott is marad. A szív és a gyermek nem szakadnak el.

MEGSZÜLETETT

Népek áradata hömpölyög
Keresztül a Földön,
Hullámot vet, örvénylik,
Sodor, kivet, elnyel.
S Isten Lelke lebeg
A tajtékozó víz felett.
Szüntelen változás

S az időtlen jelen.
Egy töredéknyi és örökké tartó
Pillanatra Ég és Föld összeért,
S a Mindenség csendjéből
A zúgó habok hátán
Egy törékeny levélcsónak
Bukdácsolva elindult.

Közreadja Ferenczy Zoltán

ALÁÍRTÁK A KÖZÖS NYILATKOZATOT

„Egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is; egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség, egy az Istene és Atyja mindeneknek;” (Ef 4,4-6)

Csaknem három évtizedes teológiai dialógus után létrejött a végérvényes megegyezés a megigazulás centrális teológiai tanításában a Vatikán és a Lutheránus Világszövetség között, és 1999. okt. 31-én aláírták a Közös Nyilatkozatot Augsburg (Ágosta) városában. A közös teológiai konszenzus-dokumentum nemcsak egy négyszáz éves, lényeges teológiai vitát zár le, hanem a 16. században történt, kölcsönös elítélő teológiai nyilatkozatok (exkommunikáció) visszavonását is jelenti ebben a kérdésben. Külön jelentőséget adott az aláírásnak annak helye és időpontja. Az ünnepélyes aláírás a reformáció évenkénti ünnepe napján történt meg abban a városban, ahol az evangélikus egyház alapvető külön hitvallási irata, az Ágostai Hitvallás 1530-ban a német-római császárság birodalmi gyűlésén először elhangzott, és az evangélikus birodalmi rendek által aláírásra

került. A nyáron mindkét fél egy, a Közös Nyilatkozatot kiegészítő, rövid teológiai mellékletet is kidolgozott néhány további részletkérdés megvitatására, amelyek azonban a Közös Nyilatkozat alapvető megegyezését nem érintik.

Augsburgban az ünnepélyes aláíráson, több száz külföldi vendég és egyházi vezető vett részt. A történelmi dokumentumot a Vatikán részéről Cassidy bíboros, a Világszövetség részéről Christian Krause püspök, LVSZ elnök és Ishmael Noko főtítkárnak írták alá.

A genfi Ökumenikus Sajtószolgálat (ENI) úgy értékelte az eseményt, hogy az egyáltalán „az első eset, hogy a Vatikán kijelentette: bizonyos teológiai elítélések a Vatikán részéről többé nem érvényesek egy protestáns egyházi közösségre”. Ennek a teológiai és ökumenikus szempontból való jelentőségét pedig nem lehet eléggé hangsúlyoznunk.

Wiszkidenszky András

GYÜLEKEZETI HÍREK

Szebik Károly segédlelkész 1999 augusztus 31-vel Dr. Harmati Béla, a Déli Egyházkerület Püspöke felmentette gyülekezetünkben végzett szolgálata alól, és átadta az Északi Egyházkerületnek.

Szabó Jánost segédlelkész 1999 szeptember 1-vel Dr. Harmati Béla püspök gyülekezetünkbe kirendelte a segédlelkései szolgálatok ellátására.

Nyári ifjúsági tábor: Legfontosabb kora nyári programunk az ifjúság Balatonszárszói tábor volt. Ebben az évben ötven rákoskeresztúri fiatal töltött hat napot a Magyarországi Evangélikus Egyház Balatonszárszói üdülőjében.

Finnországi látogatást tett 30 tagú gyülekezeti küldöttségünk testvérgyülekezeteinknél A régi barátság folytatódik. Jövő évben mi fogadjuk finn barátainkat.

Hálaadó vasárnap volt a gyülekezetben szeptember 5-én. Rákoshegyi templomunk felszentelésének 60. évfordulóján vendégünk volt Dr. Harmati Béla püspök. Hálát adtunk, hogy a templomot felújíthattuk. Köszöntötte a gyülekezet jubiláló lelkészét.

Tanévnyitó Istentisztelet: szeptember 19-én ünnepélyes istentisztelettel indult gyülekezetünkben az ifjúsági munka: hitoktatás, konfirmáció, ifjúsági bibliaórák.

A Bagolyirtási Názáret templomot látogatta meg gyülekezeti csoportunk októberben.

A Cinkotai Gyülekezet ünnepén vettünk részt október 24-én. A gyülekezet, amelynek 1807-ig leánygyülekezete voltunk megalapításának 300. évfordulóját ünnepelte.

Október 31-én Ausburgban a Lutheránus Világszövetség és a Római Katolikus Egyház aláírta azt a dokumentumot, amelyben mind két visszavonja az 1500-as években tett kiközösítési nyilatkozatát.

Szeretetvendégség: advent első vasárnapján hittanosaink közreműködésével nagy-sikerű egyházi év nyitó szeretetvendégséget tartottunk.

Választások: Az új egyházi törvények értelmében minden evangélikus egyházközségnek a jövő év április 30-ig meg kell választani új vezetőségét, presbitériumát.

Kósa László

FINNORSZÁGBAN JÁRTUNK

Ezen a nyáron gyülekezetünk csoportja utazott a finn testvérekhez. Barátaink nagy örömmel és az elmaradhatatlan virágokkal fogadtak bennünket Helsinki repülőterén. A rövid autóbusszos Helsinki városnézést követően Meriristibe indultunk.

Nagy hatással volt ránk a finn templomok különleges hangulata, meghitt szépsége. Különösen tetszett Turku székesegyháza. Érdekes és felejthetetlen volt a vasaraineni látogatás, ahol a finn népművészetet mutatták be. A világhírű raumai csipkeverést bemutató kiállítás is különleges élményt jelentett. Megtekintettük a Naantali környéki híres aranypartot, mely a délvideki tenger mellék hangulatát idézi fel.

Különleges élményt jelentett az olkiluotoi atomerőműben levetített, az erőmű működését bemutató film, valamint egy tengeri rákok tenyésztését bemutató laboratórium.

Látogatásunk utolsó három napját Noormarkuban és Poriban töltöttük. Noormarkuban láthattuk a helység hírnevét megalapozó Ahlström familia munkásságát, lakhelyét. Poriban felkerestük a híres jazzfesztiválok színhelyét, és különleges halfajtákát is kínáló halpiacot.

Finnországbeli tartózkodásunkat felejtethetlenné tette vendéglátóink gondoskodása. Élményekkel gazdagodva érkezett el a hazautazás pillanata. Valamennyien a jövő évi találkozás reményében búcsúztunk el egymástól.

Vargané Sziklai Katalin

AKKOR LENNÉK BOLDOG HA KIFESZÍTENÉNEK...

Nem a könnyűzenei irányzat iránti lelkesedésről és nem a társmegváltás félreértett kegyességéről van szó. Egyszerűen csak ott bujkál bennem kora ifjúságomtól Bródi János dalának e néhány szava, ami a zászlóról és haragosáról a szélről szól. Teológus éveim alatt gyakran úgy éreztem, csak sodródok. Nem volt már gyülekezetem és még nem volt, vagyis úgy volt mindegyik, ahogy egyik sem. Nem részletezem a „lobogás” fizikáját, mindenki látja, még ha egy irányból fúj is a szél, a zászló is hol jobbra, hol balra csap. Isten kegyelmének ajándékával – a törvénnyel - kapcsolatban pedig így intette az Úr a vándorló népet: „Ne térj el tőle se jobbra se balra...”(Józs 1,7b) Szeretetének és kegyelmének ajándéka a Krisztus, az üdvözítő. A vándorlás sem ért még véget, mert senki sem ment még be az O nyugalma helyére. Életem jelentős fordulópontjához ért azzal, hogy, megkezdtem segédlelkézési szolgálatomat. Ha úgy tetszik a zászló mind a négy sarkánál le lett rögzítve. Az egyik Isten elhívása, ami ezzel elérte célját. Egy másik a megbízó levelem, az egyik külső elhívás a megbízás. A harmadik a gyülekezet elhívása, az előbbi másik fele, az igény,

hogy az evangéliumot hirdessék a szentségeket kiszolgáltassák. A negyedik pedig a legerősebb. Ez tart meg és ezért, a számomra legfontosabbért vagyok és maradok és tudok hűséges maradni. Ez a testvérek szeretete, amivel körülvesznek, amivel fogadnak és amivel hordoznak. Ebben a nyugalomban a sodródás pedig megszűnt. Voltam olyan szél játéka, ami egy irányból fúj, és fordultam jobbra is, balra is. És átéltem néhány szélirányváltozást is. A testvérek választanak az emberekért rendelt szolgálatra... mert együtt tudok érezni a tudatlanokkal és tévelygőkkel, mivel magam is körül vagyok véve erőtlenséggel... (Zsid 5,1-2) Látom az embereket a rengeteg fiatal és időset, akik sodródnak. Tudom mit jelent ez, és tudom hol és hogyan állapodhatnak meg. Egyedül az Úrnál találhatnak nyugalmat. Az a szeretet pedig itt a gyülekezetben, a testvérek között megélhető nap mint nap. Ahogyan a zászló jel, jel vagyunk mindannyian, Isten szeretetében megnyugodva. Mindannyiunk feladata, hogy ezt nyugalmat állítsuk az emberek elé. Ez, Isten kegyelméből és a testvérek szeretetéből táplálkozva az én feladatom is.

Szabó János

BALATONSZÁRSZÓ

Meglepődtem, mikor megtudtam, hogy egy kisebb beszámólót kell írnom az ifjúság balatonszárszói táborozásáról. Persze örömmel elvállaltam, hiszen erre az együtt eltöltött, élményekben gazdag hat napra mindig jó és érdemes visszagondolni.

Ebben a táborban a szórakozás is szabadidő mellett sok hasznos dolgot is megtanulhatunk. Minden évben két megadott témát dolgozunk fel és ezekről beszélgetünk. Az idén az Őszövségből Saullal és Dáviddal, az Újszövetségből pedig Jézus példázataival ismerkedtünk meg. A beszélgetések korszakokban történtek. Az idősebbeknek Laci bácsi egy külön foglalkozást tartott. Hallottunk például a rákoskeresztúri gyülekezet kialakulásáról és életéről,

valamint a Jelenések könyvéről beszélgettünk. A reggelek és az esték áhítattal kezdődtek, illetve végződtek. Ezen alkalmakkor közelebbről megismerkedtünk egy-egy bibliai igével. Szabadidőnk is volt bőven. Általában röplabdáztunk vagy pingpongoztunk. Ezekben a sportágakban bajnokságot is rendeztünk. Az ott dolgozókra sem lehet és lehetett semmi panaszunk, hiszen remekül főztek.

Az időjárás miatt azonban egy kis pánik tört ki, ugyanis legalább két fa kidőlt gyökerestől, nem volt áram (gyertyával világítottunk) és a vonat sem közlekedett (csönd volt). A vihar után a tábor úgy nézett ki, mintha hurrikán söpört volna rajta végig. Ennek ellenére egyszer mégis megmártózhattunk a Balatonban.

Remélem, ezek után még több fiatal fog kedvet kapni, hogy részt vegyen egy ilyen táborozáson. Az időjárás se rémítsen vissza senkit, hiszen ezzel együtt volt olyan izgalmas ez az egy hét. Az a legjobb és legszebb az egészben, hogy kicsik és nagyok önfeladten, vidáman tudtunk kikapcsolódni, játszani, beszélgetni és a legfontosabb: EGYÜTT LENNI. Ha Isten is úgy akarja, akkor JÖVŐRE, EGYÜTT, UGYANOTT!

Mukk Eszter

A BAGOLYIRTÁSI NÁZÁRET-TEPLOMBAN JÁRTUNK...

Rákoskeresztúri gyülekezetünk 52 fős csoportja az október 23-i nemzeti ünnepünkön kirándulást tett a Mátrában. Fiatalok és idősebbek készültek az útra, melynek egyik célja a FÉBÉ Evangélikus Diakonissza Egyesület bagolyirtási Názáret-temploma volt. A másfél órás autóbusz út kellemes beszélgetéssel telt el. Az út során gyülekezetünk lelkésze és felügyelője ismertette a különböző tájegységek egyházi, történeti, néprajzi hagyományait, nevezetességeit. A borongós, hideg őszi időben szívmenelgető érzés volt körbejárni a gyönyörű Názáret-templomot.

A templomban szívből szólt az ének. Érdeklődve hallgattuk a templom létrejöttének történetét. Beszámolót a Diakonissza Egyesület történetéről, mai helyzetéről, s a jövő terveiről. Lelki táplálékul Túrmezei Erzsébet diakonissza testvér verseit, majd rövid áhítatot hallhattuk. A Himnusz eléneklése után erdei séta következett. A bátrabbak az autóbusz helyett az erdei sétát választották. Mátraszentimrén ebédeltünk, majd a felhőbe burkolózott Galyatetőn át leereszkedtünk a Sás tóig. Mind azok akinek a sok lépcső nem jelent problémát a kilátóból gyönyörködtek az itt már az őszi napsütésben fürdő Mátra déli lejtőiben. Jó hangulatban indultunk hazafelé azzal az elhatározással, hogy hasonló kirándulásokra máskor is szívesen elmegyünk.

Mayer Bori

KARÁCSONYI CSALÁDUNK

A keresztyén világ egyik legnagyobb ünnepe a karácsony. December 24-én a szentestével kezdődik, s még két napon keresztyül ünnepeljük sokszor országonként változó hangsúllyal. A karácsony az üdvtörténet fontos eseménye, Isten fiát a világba küldte, hogy üdvösséget szerezzen mindazoknak, akik benne hisznek. Kará-

csonykor Jézus születését ünnepeljük. Hívják még a karácsonyt a szeretet ünnepének is, a családok ünnepének is, attól függően, hogy ki milyen filozófiai vagy ideológiai beállítottsággal közelíti meg ünnepünket. Nagyon szomorú annak az ünneplése, akit karácsonykor nem vesz körül kisebb vagy nagyobb család, s egyedül tölti

el az ünnepeket. Az ünnepek alatt és után talán több szabadidőnk lesz ebben a kor és megélhetés diktálta rohanásban, s ezért szeretnék szólni röviden a családról, illetve a családdal összefüggő mai problémákról. Az alábbiakban vázolt kép nem valami üdítő, mert mostanság a családok egyfajta válságát éljük meg, s ezzel a témakörrel foglalkozni kell nemcsak a társadalomnak, hanem az egyháznak is, s mindazoknak, akik felelősséget éreznek egyház és társadalom iránt egyaránt.

Divatos kifejezés lett a „lelki környezetvédelem”. Ha más nem, ennek keretén belül óvjuk a családok jó lelkiségét, vagy próbáljuk helyre állítani az elrontottat vagy a romlásnak indultat, s megtalálni azt a területet, ahol a hívő keresztyén ember napi küzdelme lezajlik. Más oldalról nézve: az egyház és annak tagjainak meg kell találni azt a módot, ahogy a ma emberét érthető módon megszólítjuk, választ adunk kérdéseire. Nem igehelyekkel lebunkóztatva (ahogy

sokszor a szekták teszik), hanem problémamegoldó közelítéssel, arra utalva, hogy az Istentől kapott földi életünket becsüljük meg és használjuk arra, amire kaptuk: a hűséges sáfárkodásra. Mert hamar elszáll életünk, s tovatűnik az alkalom, s hogyan fogunk számot adni a nagy Bírónak, ha nem becsültük meg a ránk bízottakat? Ma vallásszabadság van, az egyházakat nem korlátozzák tevékenységükben, mégis azt vagyok kénytelen mondani, hogy az egyházak tevékenységére jellemző egyfajta beszorultság. Magyarul: meg kell keresnünk azokat az utakat és módokat, amelyek az egyszer emberekhez, az élet aktuális kérdéseihez, s a mindennapok világához vezetnek.

Ma sokan és sokféle szemszögből beszélünk a családról. Másként beszél róla a politikus, a közíró és másként az egyház. Egy biztos, hogy a család, mint a társadalom legkisebb sejtje ma nagyon sok megoldandó problémával küszködik. (...folytatjuk...)

Gyarmathy Dezső

A CSALÁD

A család a Biblia tanítása szerint Isten alkotása, teremtési rendje. Jelentőségét és szerepét sokszor és sokféleképpen megfogalmazták már. Mai, zűrzavaros világunkban, ahol a családi kötelek gyakori szakadása miatt nagyon sokan szenvednek, jó lenne elgondolkodni W. Kassel családról megfogalmazott tételein.

- ❖ A család a legkisebb, de legfontosabb társadalmi egység, a keresztyén gyülekezet csírasejtje, alapköve és egyúttal tartóoszlopa.
- ❖ Belülről és kívülről való fenyegetettség ellenére is pótolhatatlan.
- ❖ Tagjaiban kifejleszti azt a lelki és jellembeli tulajdonságot, amelyet semmiféle más társadalmi intézményben, sem az iskolában, sem a gyülekezetben nem lehet elsajátítani.
- ❖ A család az élet egyetemes képződménye, amely a születést és a halált, egymás életének kölcsönös fenntartását, egymásról való gondoskodást, egymás nevelését, örömet, szenvedését, kifejlődését és pusztulását és még sok minden mást magában foglal és egyesít.
- ❖ Biztonságot és otthont nyújt az egyénnek, érzelmi közelséget és töltést ad.
- ❖ A család a keresztyén gyülekezet legkisebb egysége. Szolgáló, egymást kölcsönösen segítő, egymásért imádkozó, együtt ünneplő alapmodell képe.
- ❖ A gyermek számára a társadalmi kapcsolatok és a szereposztások első példaképe és mintája. Itt tanulja meg a gyermek, hogy mi a tekintély, a szolidaritás, a csere és az

osztozás, a konfliktus és annak megoldása. Mindenek előtt a biblia értelemben vett igaz hit és bizalom.

- ❖ Közvetlenül éli át a jogok és a kötelességek közti összefüggést.
- ❖ A családnak védelemre van szüksége a veszélyekkel szemben. A család alternatívái nem nyújtanak megnyugtató pótlékokat, de még helyettesítő értékeket sem.
- ❖ A család Isten különleges ajándéka és alá van vetve Isten teremtési rendjének. Isten akaratából ered a gyermeket illető megbízatus, megszületésüktől a felnövekedésükig. Egyenjogúan de különböző módon szolgál a férfi és a nő egymásnak, mindegyik a maga sajátosságaival. Így válnak mind ketten szellemi és pedagógiai példaképpé a gyermek számára.

Kósa László

EGY KISGYERMEK PANASZA

Anyai ölelést kívántam	és	cuclisüveget kaptam,
szülőkre vágytam	és	játékszert kaptam
beszélgetni akartam	és	egy könyvet kaptam
tanulni akartam	és	bizonyítványokat kaptam
szeretetre vágytam	és	erkölcsi intéseket kaptam
hivatást akartam	és	munkahelyet kaptam
boldogságra vágytam	és	egy autót kaptam
értelmes életre vágytam	és	kARRIER lett belőle
reménység helyett		szorongás lett úrrá rajtam
meg akartam változni	de	csak kritikát kaptam
		Egyszerűen élni akartam

K. Jung

2000-BEN 200 ÉVES LENNE...

1800 húsvét hétfőén szentelték fel a Rákoskeresztúri Evangélikus Öregtemplomot. 1945 tavaszán a baloldali rákoskeresztúri hatóságok az újjáépítés hevében bontatták le, hogy a bontási anyagból állítsák helyre a rákoskeresztúri MÁV állomást. Csak a templom áldott emléke, oltárképe és gyertyatartói menekültek meg a bontó szellemiségtől és a csákányoktól. 1999-ben a Pesti út szélesítésekor megtalálták a templom alapjait. A gyülekezet történetét megíró tudós pap - *Dr. Kósa Pál* - így számolt be a 200 évvel ezelőtti eseményekről illetve a templom lerombolásáról:

"Isten kirendelt a keresztúri híveknek | Bojanovszky Sándor özvegyét,
egy áldott lelkű földesúrnót, báró | Podmaniczky Erzsébetet. 1798-ban öz-

vegyült meg a bárónő. Szíve megesett jobbágyain, akiknek Cinkotára kellett átgyalogolniuk templomba. Az a bokáig érő homokban még a XX. században sem könnyű dolog. Kényelmesnek sem volt mondható a 4 km-es út hóban, esőben, hidegben. Az egyház jegyzőkönyve (szlovák nyelvű) úgy említi az eseményt, hogy "megsajnálta a népet" és elhatározta, hogy saját költségen templomot épít nekik! A keresztúri evangélikusok "társadalmi munkában" hordták a követ és egyéb építési anyagot az épülő templomhoz. El is készült az 1800 húsvétjára. Húsvét hétfőjén fel is szenteltetett." ... "A templom északkeleti sarkában állt a fából készült ezüstszínűre festett szószék. A gyülekezet felé néző oldalán a hit - remény - szeretet volt kifaragva; az oltár felé néző oldalán I. Péter 1:25: Verbum Domini manet in aeternam... - ugyan-csak kivésve".

"Még egy eseményről való beszámoló nem hiányozhat az egyház történetéből. A visszavonuló német hadsereg felrobbantotta a vasúti síneket, felrobbantotta a rákoskeresztúri kis állomást is. A felszabadulás nagy buzgóságában az itteni pártszervek azt mondván, hogy elég az egyháznak egy

templom is, a még hazatérni nem tudó lelkész távollétében az egyháztanácshoz fordultak, hogy az 1800-ban épült régi templom tetőanyagát adja oda a felrobbantott állomás újjáépítéséhez. Adott helyzetben és körülmények között ezt a kérést megtagadni nem lehetett, A haza került lelkész tiltakozott a templom lebontása ellen. Ez azonban csak azzal a kárral járt, hogy lényegében a templomból csak az oltárképet tudta megmenteni, amely ma a gyülekezeti teremben van elhelyezve. A vasútállomás felavatásakor, mely az első újjáépített állomás volt, a lelkész is beszédet mondhatott, amelynek summája az volt, hogy amint ennek az állomásnak a tejet az egyház adta, hogy be ne csorogjon az eső, úgy kell majd a jövő Magyarországot lelki erkölcsileg építeni az egyháznak is, hogy "be ne csorogjon" az immoralitás esője. Akkor még a koalíció kormánya volt uralmon. A már akkor megjelenő képeslap címlapján hozta az avatást, s többek között szerepelt benne a papi kabátos fiatal rákoskeresztúri pap is."

Gyülekezetünk történetének idevágó fejezete teljes terjedelmében olvasható a következő internet címen:

<http://church.lutheran.hu/rakoskeresztur>.

összeállította: **dr. Léránt István**

TÁMOGASSA GYÜLEKEZETÜNK MELCZER JÁNOS ALAPÍTVÁNYÁT ÉS A MAGYARORSZÁGI EVANGÉLIKUS EGYHÁZAT!

1997 elején a parlament döntést hozott a befizetett személyi jövedelemadó kétszer egy százalékanak közcélú felhasználásáról. Az adózó ún. *rendelkezési jogával* élhet a törvény szerint. A Melczer János Alapítvány kuratóriuma örömmel értesült arról, hogy 1999-ben sok

adózó kérte adója 1 %-át az Alapítvány javára átutalni. A Magyarországi Evangélikus Egyháznak is fontos a felajánlott 1 %. A kuratórium Isten áldását kéri az adományozókra és hálás szívvel megköszöni az adományokat. Kuratóriumunk reméli, hogy gyülekezeti tagjaink és mindazok, akik a Melczer János Alapítvány vallási, oktatási és kulturális célját fontosnak tartják, 2000-ben is hasonló módon fognak rendelkezni. A személyi jövedelemadó kétszer egy százalékának felajánlásához szükséges nyomtatvány decembertől templomainkban és a lelkészi hivatalban szerezhető be.

AZ EVANGÉLIKUS EGYHÁZ TECHNIKAI SZÁMA: 0035.
A MELCZER JÁNOS ALAPÍTVÁNY ADÓSZÁMA 18010035-1-42

Bagoly Gáborné

1999 MÁJUS 1 - 1999 NOVEMBER 16

AKIK MEGÉRKEZTEK:

Altziebler Diána, Arató Máté, Ballonyi Fanni, Baranyai Zoltán, Bartók Dániel, Dudás Kata, Gáspár Nikolett Erzsébet, Gillich Bettina, Gondos András, Gondos Szandra, Jónás Ábel Péter, Kálmán Attila Pál, Kardos Balázs, Klein Kristóf, Lippai Márk, Mátyus Barnabás, Miklya Zoltán, Molnár Eszter, Molnár Gábor, Molnár Linda, Mucsányi Kira Andrea, Oravec Éva, Pleszinger Henrik, Polczer Gábor Pál, Romwalter Cintia, Sunyovszky Réka, Szabó Dániel, Szabó Dávid, Szabó Gábor, Szabó Stella, Szepesi László, Tüttő Barnabás, Varga Mercedes, Vass Nikolett

AKIK HÁZASSÁGUKRA ISTEN ÁLDÁSÁT KÉRTÉK:

Bertók Mihály - Kiss Nikoletta, Csapó Attila - Tóth Tünde, Finta Gábor - Kósa Anikó, Goldschmidt Dirk Michael - Kósa Ágnes, Monori József - Koncz Zsuzsanna, Szatványi Attila - Horváth Andrea, Szibilla Károly - Lacházi Enikő, Varga Zsolt - Sziklai Katalin

AKIK URUKHOZ TÉRTEK:

Altziebler Jánosné Hrudka Julianna 71, Csányi Lajosné Tontsch Rozina 88, Csellár Istvánné Császár Teréz 64, Dörfy Györgyné Balla Margit 58, Dvorszky Sándorné Faludi Margit 87, Forgó Józsefné Matusek Mária 85, Gazdag Istvánné Bálint Mária 57, Gillich György 67, Hrutka Lajos 57, Jancsovcics Mária 72, Kakó Mihályné Malik Erzsébet 75, Kökény Istvánné Vajna Anikó 50, Komár Károly 64, Kotuly Lászlóné Schleckmann Erzsébet 70, Kovalcsik József 68, Krieger László Béla 75, Lajtai Ferencné Ambrus Mária 69, Leinemanné Nagy Ilona 56, Majer Jánosné Duka Erzsébet 79, Majer Mihály 73, Mirák György 83, Mirák Pálné Pálmai Erzsébet 65, Mundloch István 76, Nobik Lászlóné Tomkovics Erzsébet 79, Ozog Jánosné Matula Margit 85, Palásti Albert 72, Paulek András 52, Pupek Istvánné Majer Katalin 78, Ruppl Györgyné Balogh Zsuzsanna 75, Sárosi György 68, Soóki József 48, Sramkó Istvánné Gébele Erzsébet 80, Turcsán László 50, Varga Gézáné Blaskovics Mária 89, Véték József 77, Zelei Sándor 64, Zsichla János 65

VÁRJUK TESTVÉREINKET AZ ÜNNEPI ISTENTISZTELETEKRE

1999:	R.csaba	R.hegy	R.keresztúr	R.liget
Dec. 24.		17.00 ^h	17.00 ^h	
Dec. 25.	c. 9.00 ^h	Úrv. 9.00 ^h	Úrv. 10.30 ^h	Úrv. 11.00 ^h
Dec. 26.	9.00 ^h	9.00 ^h	10.30 ^h	11.00 ^h
Dec. 27.	9.00 ^h	9.00 ^h	10.30 ^h	11.00 ^h
Dec. 30.			* Gy 18.00 ^h	
Dec. 31.		17.00 ^h	18.00 ^h	16.00 ^h
2000:				
Jan 1.	9.00 ^h	9.00 ^h	10.30 ^h	11.00 ^h
Jan 2.	9.00 ^h	Úrv. 9.00 ^h	Úrv. 10.30 ^h	Úrv. 11.00 ^h
Jan 6.			Úrv. 10.30 ^h	

Úrv.: Úrvacsora osztás

*Gy: Gyászistentisztelet, megemlékezés az 1999-ban elhunyt testvéreinkről

ÖRÖMTELI KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS ÁLDOTT ÚJESZTENDŐT KÍVÁN ÖNNEK ÉS CSALÁDJÁNAK

Dr. Léránt István
felügyelő

Kósa László
lelkész

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Szerkeszti: dr. Léránt István felügyelő

✉: Budapest, Bakancsos utca 2. H-1173. ☎: (06-1) 256-4224

Internet változat a Magyarországi Evangélikus Egyház honlapján a: <http://www.lutheran.hu> címen
található